

Робочі місця на селі як індикатор успішності реформ

У Військовому інституті Київського національного університету імені Тараса Шевченка працює викладачем Іван Іванович КАЧАН. 2006 року його обрали сільським головою Великої Бугаївки, що у Васильківському районі Київщини. На цій посаді перебуває вже другу каденцію. Проживає у Василькові.

– Як кадровий військовий справляється з такими цивільними обов'язками?

– Щиро кажучи, шкодував, що погодився на вибори, але слово офіцера для мене – слово честі. Взяв участь у виборчій кампанії... Переміг. Перші два роки були надзвичайно складними, але згодом самі мешканці села Великої Бугаївки стали моїми справжніми помічниками. Разом ми розвиваємо й відбудовуємо село. 2010 року я вдруге висунув свою кандидатуру на посаду сільського голови Великої Бугаївки і здобув переконливу перемогу – більш як 80% виборців довірили мені керувати селом. Отже, я тоді зробив правильний вибір, розпочавши зовсім нову для мене трудову й громадську діяльність. Завдяки тому, що ми прислухалися до виважених порад районного керівництва, сільська рада не стала на шлях розбазарювання землі. Ми помірковано підходили до кожного запиту. Передали частину землі в оренду зі статусом забудови. Сьогодні саме ця земля нас годує. Ми перевиконуємо бюджет і маємо можливості для розвитку.

Моя найбільша гордість – дитячий садок. Колись він був закинутий і не функціонував. Тепер – найкращий у районі. Намагаємося підтримувати молоді сім'ї, в яких народжується дитина, – сільська рада надає півтори тисячі гривень допомоги і так уже 5 років. Допомогаємо й тим жителям села, хто занедужав. Компенсуємо витрати на медикаменти хворим.

Багато коштів було вкладено в інфраструктуру села. Відремонтовано сільську загальноосвітню школу I–II ступенів, місцевий ФАП (обладнаний він за останнім словом науки й техніки! – Ред.), будинок культури. До речі, в нас проживають надзвичайно талановиті люди – маємо два вокальні ансамблі «Відлуння Полісся» та «Оберіг».

– Поділіться найближчими планами і мріями на майбутнє.

– Планів і мрій багато. Найперша – побудова нової церкви. Вже зроблено перші ескізи, накреслено плани. Потрібно відроджувати духовність, адже якщо не опікуватися духовною сферою, матимемо великі проблеми або й відсутність перспек-

тив узагалі. Всіляко сприяємо тим, хто хоче розвивати власний бізнес на території села. Наприклад, додалося ще два магазини, тепер їх у селі чотири. Тож село не тільки причепується і благоустроюється. Головне – створюються робочі місця. Адже закріпити молодь на селі – наше найголовніше завдання та водночас індикатор успішності розвитку.

Наші аграрні вузи випускають до 30 тисяч фахівців, а на роботі їх залишається дуже мало. Тож нещодавно було підписано Меморандум про співпрацю між Київським обласним відділенням Всеукраїнської асоціації сільських та селищних рад, обласною радою та обласною державною адміністрацією для виконання ініційованої урядом України стратегії «Рідне село». Передбачено спільно розробляти галузеві програми, координувати свої зусилля на виконання Державної цільової програми розвитку українського села до 2015 року.

Як голова Київського регіонального відділення Всеукраїнської асоціації сільських та селищних рад сподіваюся, що цей документ сприятиме розбудові інфраструктурних проектів із залученням інвесторів. Тоді з'являться робочі місця.

Соціально відповідальний бізнес прагне гарантії стабільності правил гри.

Необхідно створити стрункішу вертикаль у системі виконавчої влади і водночас вести бюджетну політику, яка сприяла б створенню робочих місць на селі. А нині економічного стимулу не закладено в принципі. Нехай би третина із заробленого залишалася на місці.

Всеукраїнська асоціація сільських та селищних голів і, зокрема, наша обласна асоціація акумулює ідеї, згуртовує прихильників для реального їх втілення.

Меморандум про співпрацю підписано!

Інтерв'ю взяла Іванна БИСТРИЦЬКА.